

Sr. Pere Calders

Mèxic

Estimat amic: Al seu temps vaig rebre la vostra carta, tan afectuosa i tan interessant com sempre, a la qual hauria volgut contestar molt abans. Excuseu-me. M'atreveixo a demanar-vos-ho perquè estic acostumat a refiar-me de la vostra indulgència i una vegada més espero poder-hi comptar.

La meva muller, després de l'operació, s'ha refet amb lentitud però d'una manera satisfactòria. En conjunt la cosa ha durat tres mesos, però ens ha permès d'aprendre a ~~asaborir~~ plenament la intimitat i a saber compartir tota mena de moments. En fi, ara, de cara a l'estiu tot es presenta clar i obert, i és de suposar que el bon temps i el canvi d'aires acabaran de posar-la bé del tot... i a mi em fan també bona falta. Ja he intentat explicar-vos alguna vegada què és la nostra vida aquí, treballant i fent o intentant fer tantes coses. En realitat de vegades vénen ganes de preguntar-se fins a quin punt és útil i té sentit molt del que hom fa d'un cap de dia a l'altre; però després d'algun moment d'aquests cal continuar fent el mateix i posant-hi la millor voluntat.

Però ve d'aquí que sigui difícil dur a terme com cal alguns dels compromisos que s'adquireixen com qui diu tot passant. L'anècdota del Sr. Guasp m'ha agradat molt i sovint la tinc present.

Ara, en el vostre cas també estic content que us dediqueu a una activitat que us plau i que no us allunya massa de vos mateix, tot mantenint-vos en contacte amb la pàtria. Desitjo, no cal dir-ho, que us vagi molt bé. Ens sabia molt de greu que el Pere Calders aditor esborrés d'ara endavant massa temps al calendari de l'escriptor i esperem que això, que fóra una pèrdua molt sensible per a la nostra literatura, no passi. Per cert que us vull demanar si podeu enviar alguna cosa inèdita vostra, per l'estil de la que publicàreu a la "Gasetta de lletres", número 2, per a "Vida nova". Cal enviar-ho a M. Guinart, Allée Val Marie, Montpellier. S'hi vol donar una orientació més intel·lectual i més seriosa. Us ho agrairia com un favor personal.

De l'àlbum brasileny novament no se'n sap res. Si m'hi capfiqués massa se'm convertiria en una obsessió. Kafka no exagerava gens. Aquesta gent el deixen curt i enderrera. Fa sis mesos em deien i m'asseguraven que era qüestió de quinze dies i ara ja no contesten ni a les meves imprecacions. La notícia que vós teníeu de Barcelona i d'una publicació literària era bastant certa. N'ha sortit un número i si bé no és del

tot una revista és la cosa que s'hi acostava més des de fa els anys que sabeu. N'estem contents. Suposo que ja la teniu. Quant els Jocs, fa vuit dies em van ensenyar el cartell. ¿ En podria tenir un exemplar?

Encara dec una carta a en Bartra per raó dels llibres seus que m'ha enviat. Es un pes a la consciència. Però, ¿ creureu que no sé com posar-m'hi? fins i tot tinc el sobre fet. Després del que em dieu vos, tot i que ja ho sospitava, la meua por s'ha convertit en terror. ~~Des~~^{Un} ~~poc~~^{con} he llegit el que he pogut aguantar d'aquests llibres segueixo creient que hi ha paraules, paraules i paraules, en el sentit que ho deia Hamlet, i molt poca poesia. Amb una imatge gràfica, que no és meua sinó d'un crític molt més vell que jo i magistral, "tot això és salivera". No sé com me'n sortiré. La caritat i la veritat, de vegades, et posen entre l'espasa i la paret, sobretot tenint en compte que el criteri no passa d'ésser sempre en el fons una reflexió del gust, de la formació i de l'instint de cadascú. - ¿ Heu llegit el llibre d'en Sales? El trobo importantíssim. M'agradaria molt de saber què en penseu. ¿ Què es publica aquí? No us vengeu trigant a contestar-me. Us prometo d'ésser més puntual, sobretot aquest any que no ~~em~~^{XXX} em caso i que segurament no anirem a l'estranger. Records de la meua muller, ben afectuosament.

Amb una abraçada,

Joan Triadú